

Flörtology

A nő megérkezik a bárba, emelt fővel, behúzott pocival, kidüllesztett mellekkel, ringó járással átlejt a férfiak masszává személytelenedett tömegén. Ezt nevezzük parádézásnak. A hatásos belépő csatakürtként mozgósítja az érdekelteket. A férfiak látszólag közömbös pofával isszák tovább Bambijukat, de perifériás látásuk hihetetlen mértékben megélesedik, a levegő elektromossággal telik meg. A nő hadállását felvéve, mondjuk egy presszóasztal fedezékéből rövid (nagyon rövid!) felderítő pillantásokat

küld szét. Senki ne gondolja magát még véletlenül se érdekesnek! Tekintete, mint a mesterlövészek lézerpontja, férfiról férfira kalandozik, a célszemélyhez visszavisszatérve megpihen rajta, majd el is fordul. A flört veszélyes fegyver, és a nő általában nem felajánlkozni akar, hanem provokálni. A nő fejéből finom hallásúak ilyenkor rövid kattogást hallhatnak, folyik a kiértékelés.

A kidobott eredmény alapján a nő sokféle harcmodort választhat. Az egyik a szemkontaktus felvétele, ahogy egy rendőrségi jelentésben imák. Ha a férfi és a nő tekintete többször találkozik, a nő kicsit hosszabban néz a férfira, ezt nevezzük szemezésnek. A szemezés lényege: túllépni az „erkölcsös nézés” idejét (Grice, 1990). A mohó érdeklődés jele, ha a nő szemöldöke a tekintetek találkozásakor egy pillanatra felszalad. A flört részeként ezt igen sok kultúrában megfigyelték; ez genetikailag kódolt viselkedés. Csak akkor ér valamit, ha gyors. Ha lassú, azt jelenti: „mi van kisapám?”.

Ha a férfi érti a flörtnyelvet, és beindul, akkor valami ürüggyel közelebb araszol, bizonyos közegben le is üthet valakit; a lényeg, hogy megmutassa, érdemesült a nő figyelmére. A flört rítusához tartozik, hogy ilyenkor a nő lassít, hisz áldozatát közelebről szeretné szemügyre venni minden gyors elköteleződés nélkül. Gátlásos férfiak ilyenkor szokták - rosszul értelmezve a helyzetet - összeszedni a bátorságukat, és lerohanni a nőt. Az eredmény leggyakrabban elutasítás. A flört lényege ugyanis az áramkörök ki-be kapcsolgatása. Bármelyik lépésnél visszavonulót fújhat a nő is, a férfi is. Persze a férfiak csalódottságukban olykor verekednek, de ez lehet náluk egyszerűen az esti program kiteljesítése. Például a nő nevetés közben kipillant társaságából a férfira, s ha közben hátraveti a fejét, és felfedi ezáltal a nyakát is, a férfi testét garantáltan bizsergés járja át. Etológusok a nyakfeltárást a behódolás jeleként értelmezik, annak analógiájára, ahogy a behódoló farkas is odatartja a nyakát ellenfelének. Mások viszont azt mondják, hogy mivel a nő pókként éppen most hálózza be áldozatát, szó nincs itt behódolásról. Rendkívül beszédes, mélyen biológiai eredetű az úgynevezett tollászkodó viselkedések megjelenése. Ilyen a haj

igazgatása, különösen, ha ismételten történik, az ujjakkal való hajba túrás, és a ruha indokolatlan igazgatása, simogatása, rendezgetése. A test körvonalának vagy a mellnek az érintése a férfi tekintetét hivatott vezetni. Mindez szimbolikusan egy hevenyészett szeretkezés utáni körletrendezés. De mint minden flörtjelzés, bár gerjeszti a megfelelő asszociációkat, soha nem kérhető számon. Amikor megérkezik váratlanul a nő udvarlója, a nő azzal védekezhet, hogy „de hát csak beszélgettünk”. A tüzéségi előkészítéshez sorolható a rúzsozástechnika is. Ilyenkor a nő rápillant, rámenős esetben hosszan nézi a férfit, és közben lassan, gondosan rúzsozza magát. Ennek finomabb változata, amikor a nő a férfira pillantva megnyalja a száját, vagy nyelvvel körbenedvesíti ajkait, esetleg rágyújt.

Ezek a flörtjelzések általában interkontinentális hatótávolságúak, de közelharcban is lehet alkalmazni őket. Ezen a ponton a férfinak kell villantani valamit, például odalép, és kér valamit, megkérdezi, leülhet-e az asztalhoz, felkéri a nőt táncolni, meghívja egy italra, lelő egy tolakodó cowboyt stb. A férfiak a flörtre innentől szoktak emlékezni, ezért marad meg bennük az a rögeszme, hogy a férfi a kezdeményező. Bizonyos értelemben ez igaz, de ezt a nő piszkálja ki belőlük, és az ő engedélyéhez kötött. Azok a férfiak, akik mániákusan hisznek a „jó dumák” varázserejében, órákat agyainak ilyeneken, meg egymást közt csereberélik, mert mindenkinek van egy „Szezám tárulj” varázsmodata. Felmérések szerint a kezdeti érdeklődést 55 százalékban a dizájn, 38 százalékban a beszédmód, és csak 7 százalékban a beszéd tartalma határozza meg (Fox, 2003).

Ha a férfi beléphet a nő udvartartásába, kialakul a flört közelharca. A nő most már közvetlen közletről megismerheti a férfit. A szagát, a bőrét, a beszédjét, az intellektusát, a szocializáltságát, hogy mennyire kontrollált, és persze a gazdasági tényezők is közletről mérhetők fel igazán pontosan.

A közeli flörttechnikák közé soroljuk, amikor a nő beszélgetés közben egy kulccsal vagy valami tárggyal játszik, esetleg cirógatja vele magát, teljes felsőtestével odafordul, arcát szemtől szembe egészen közel viszi a férfi arcához, beszéd közben látszólag véletlenül vagy szándékosan megérinti a karját, a vállára üt, bizalmasan meglöki, megérinti ujjal az orra hegyét, egy tincset kisimít a férfi arcából, vagy levesz egy hajszálat a válláról. Az érintés rendkívül hatásos fegyver, mert ilyenkor oxitocin szabadul fel, és ez a bizalom és kötődés hormonja (Zak és mtsai., 2005). Egyre fokozódó bizalmat jelent, ha összeérintik a térdüket, a nő megérinti a férfi combját, tartósabban ráteszi a kezét a férfi karjára, ha egymás mellett ülnek, a nő a férfi felé dől, vagy pláne, ha hozzá is ér, ne adj isten, a mellével. A fülbesuttogás pedig - bármilyen ürüggyel is álcázva - kifejezetten bizalmas gesztus (Moore, 1998). Érezve a nő forró leheletét, a férfi szinte már az ágyban érezheti magát. Külön csoportot képviselnek az úgynevezett segítségkérések, amikor a nő jelzi, hogy elvárja, húzzák ki a székét, gyűjtsák meg a cigijét, töltsenek a poharába, segítsék fel a

kabátját, hívjanak taxit. Osmoellje ennek az oroszánok közé ejtett kesztyű, amelynek a lovag gondolkodás nélkül ut navetette magát. Ezek ugyebár a férfi áldozatkészségét hivatottak tesztelni.

A férfi, és női barátság evolúciója

Lionel Tiger érdekes elmélettel hozakodott el  (Allan, 1996), hogy megmagy r zza a férfiak és nők barátságának eltérő jellegét. Ja, mert hogy merőben más jellegűek. A férfiak az ősidőkben erősen egymásra voltak utalva a vadászatban, harcban, mint most a BKV-ellenőrök a mozgólépcső tetején, s ezért nagyon fontos volt, hogy képesek legyenek egymással kooperálni, egymásban megbízni, egymásért áldozatokat hozni: ez a f rfibar ts g genetikailag beégetett alapja. Ezzel szemben a nők mondjuk bogyókat, gy m lcs ket, sz csk ket gyűjtögettek, s ebben egymásnak inkább vetélytársai, mint szövetségesei voltak, hiszen egymás orra el l halászták volna el a kövér gilisztákat. Benn k nem alakult ki ez a ny j szt n, amit futballm rkez seken mind a pályán, mind a lelátókon megfigyelhetünk. A nők mindig individualist bbak voltak, mert a férfiak együtt mentek el b l nyezni, a nők meg otthon maradtak, és magányosan s pr gett k a kunyhót, csiholt k a t zet, vigyáztak a gyerekekre, vakarták a b r ket. Persze azért volt egymásra utaltság a nők között is, egymás kölcsönös segítése, a gyerekek megosztott felügyelete, a pletykázás összekötötte őket, de nem amolyan „kockáztatom érted az életemet”, hanem inkább „k lcs nadom a l basomat” típusú

kooperáció volt ez (Fox, 2005). A f rfiagy-női agy különbsége persze a barátságban is megjelenik: a férfiak rögtön klubokat szerveznek, vezért választanak, felnéznek egymásra meg ilyesmi, a nők meg egyszerűen csak  gy, teljesen szervezetlenül, napirend és zászlófelvonás nélkül parttalanul locsifecsiznek.

 gy tűnik, férfiaknál alapbe llit s, hogy esztelens g k a n  szépségével arányosan fokozódjon. A kutatók ezt az algoritmust „a jövő semmibev tel nek” nevezik. A vizsgálatban fiú és l ny egyetemistáknak férfiak és nők képeit mutogatták. Először a „szürke egér”, majd a „bombázó” sorozatot. Minden sorozat után d nten k kellett, azonnal kérik-e munkájukért a pénzt, vagy r er később is. Ott helyben 15 dollárt kaphattak, pár nap múlva azonban 50-et. Amikor a férfiak átlagos nőket nézegettek, a később fizetendő 50 dollárt választották, amikor azonban a bombázók hatása alá kerültek, az azonnali 15 dollárt választották. A nők döntését nem befolyásolta a látott férfiak cs bereje. A vizsgálatot végző Margó Wilson  s Martin Daly szerint férfiak esetében a szép n k aktiválják azt az agyterületet, amely az azonnali szexre ösztönöz, és ez t r l minden józan megfontolást (Wilson  s Daly, 2004). A vizsgálat külön érdekessége, hogy a vonzó férfiak nem, de a vonzó autók látványa nőknél is a „jövő semmibev tel hez” vezetett. Vagyis egy nő elcs bit s hoz

nem a férfinak, hanem a kocsijának kell jól kinéznie.

Nem véletlen hát, hogy míg a férfiak a meztelen nőket imádják bámulni - erre épül a pornóipar -, a nőket inkább a ruhakatalógusok hozzák hasonló izgalomba. A nőknek nagy luxus volna meztelen férfitestekre vágyakozva gúvadni, mert ez nagyon csábíthatóvá tenné őket, és annak bizony súlyos ára volna. Azért az nem merő forgatókönyv-írói mánia, hogy ha döcög a dramaturgia, a nő csak dobja le a fürdőköpenyét, és már rövide is zártuk a hosszadalmas ismerkedést. Fordított jelenetet maximum a nimfomániáról készült oktatófilmben lehetne elképzelni. Férfiak és nők agyát képalpító eljárással összehasonlítva kimutatható, hogy a férfiak nemi vágyát sokkal jobban felkorbácsolják a szeretkező párok vagy a meztelen nők látványa, mint a nőket (Hamann és mtsai., 2004). További különbség, hogy a férfiak a „hard” szexre buknek, míg a nők inkább a „soft”-ra. Kevés nő van azonban, aki a férfiakhoz hasonlóan napszámban pornót nézegetne. Jól tudjuk, hogy egy férfit egy leomló melltartó, míg a nőt a szerelmes suttogás hevíti fel leginkább. A férfi a szemével, a nő a fülével esik szerelembe. Vagy esetleg a pénztárcájával. Mint láttuk, azért a nő sem szent, termékeny időszakában „beindul”, és fokozott hajlandóságot érez a partnerénél nagyobb attraktivitású - tehát szimmetrikusabb, jobb génű, gazdagabb - férfival szexuális kapcsolatra lépni (Gangestad és mtsai., 2002). Erre nagyobb is az esélye, mert az ovulációs fázisban szimmetrikusabb, fizikailag vonzóbb, önértékelése nő, csábító illatot bocsájt ki (McCoy és Pitino, 2002), öltözködése kihívóbb (Haselton és mtsai., 2007). Valójában minden férfi két nőt vesz el, amikor megnősül: egy menstruáló és egy termékeny fázisban lévő nőt. Nem könnyű mind a kettőt szeretni, mert elég más személyiségek. Sok férfi naiv elképzelése, hogy „elviselem a hisztist, hogy megkapjam a szexist”. De a nők ezt másként gondolják: „becsüld meg a hisztist, a szexis nem rólad álmodozik”. A nők kettős személyisége éles különbségekben nyilvánul meg. ha erotikus képekre adott agyi válaszaikat menstruációs és ovulációs szakaszban lefényképezik (Gizewski és mtsai., 2006). A vizsgálatok azt mutatják, hogy az ovulációs fázisban szexuális aktivitásuk megnő, a közösülések gyakorisága 20-30 százalékkal nő (Wilcox és mtsai., 2004). Ilyenkor azonban nem párjukról, hanem más férfiokról álmodoznak, és ha kéznél (vagy lábnál?) van egy szerető, inkább azzal szeretkeznek (Baker és Bellis, 1995).

A féltékenység

A féltékenység egy minden kultúrában ismert, evolúciósan hasznos emóció és viselkedés, amelynek célja a férfi és nő eltérő szaporodási stratégiája miatt ugyancsak nemenként eltérő (Buss, 2002b). A férfi szempontja, hogy minél

több egészséges, szaporodóképes utódja legyen. Ehhez sok szép, fiatal és termékeny nő kell. A nő szempontja viszont nemcsak az, hogy a férfi legyen jó génekkel felfegyverkezve, hanem akarjon és tudjon is gondoskodni családjáról. Ugye, ez máris konfliktust sejtet, mert a férfinak, ha gyereket akar a nőtől, látszólag le kell mondania a nők utáni futkosásról. Persze látszólag, mert a férfiak, mint a statisztikák is mutatják, nehezen mondanak le arról a felbecsülhetően evolúciós nyereségről, hogy esetleg elpotyogtassanak még egy-két utódot más családi fészkekbe is, ahol majd a jóságos apuka gyanútlanul a térdén lovagoltatja az ő kis evolúciós vereségét. De a nők sem szeretnék elszalasztani egy újtukba akadó jobb gént. Mindkét félnek jó oka van tehát a hűtlenségre, és ezért mindkét félnek jó oka van a féltékenységre is. Az eltérő stratégia miatt a férfi elsősorban a szexuális hűtlenség jeleire érzékeny, mivel a hosszú távú partner hűtlensége az apaságát veszélyezteti. A nő a hűtlenség olyan jeleire érzékeny, amelyek a férfinak a hosszú távú kapcsolat iránti elkötelezettségét veszélyeztetik, mivel ez az utód felnevelését sodorná veszélybe (Buss és mtsai., 1999). Ebből az következik, hogy - mint a bűnözés és a bűnüldözés - hűtlenség és féltékenység egymást kergetve fejlődik az evolúció során. A hűtlenek is egyre ügyesebbek, a féltékenyek is egyre paranoidabbak. Buss és munkatársai (1999) több száz amerikai ember kérdőíves vizsgálatával kimutatták, hogy míg a férfiak 76 százalékát zaklatná fel a tudat, hogy felesége szenvedélyes szexuális - de nem érzelmi - viszonyt folytat egy másik férfival, a nőknek csak 32 százaléka lenne ettől izgatott. De a fordítottja is igaz, a férfiak 24 százalékát kavarná fel, ha felesége plátói szerelmet táplálna valaki iránt, míg a feleségek 68 százaléka esne ettől kétségbe. A vizsgálatot megismételték Koreában és Japánban is, és ugyanazt az eredményt kapták. Amikor fiziológiai módszerekkel mérték a különbséget, például az izomfeszüléssel, akkor ugyanezt kapták. A nők attól lettek igen feszültek, ha érzelmi elköteleződésben képzeltek el partnerüket a „harmadikkal”, a férfiak meg attól, ha partnerüket szenvedélyes szeretkezésben képzeltek el (Buss és mtsai., 1992). Egy japán kutatócsoport féltékeny férfiak és nők között egészen eltérő agyi aktivációt talált. Férfiaknál elsősorban a szexuális és agresszív viselkedéssel kapcsolatos területek „izzottak fel”, míg nőknél a szociális normák megszegését észlelő területek váltak aktívvá (Takahashi és mtsai., 2006).

Evolúciós szempontból a szerető az, akivel maximalizálni lehet a szaporodási előnyt. A szerető az az utód szempontjából jó tulajdonságokat hordozó férfi, akitől teherbe esni érdemes, de akivel nem biztos, hogy élni is lehetne. A nők kettős párosodási stratégiája az ovulációs szakaszban a szerető irányába billen el (Gangestad és mtsai., 2002). Mint láttuk, a szimmetrikusság, az attraktivitás, a dominancia mind termékenységreklám. A nők ezt évmillió tapasztalatokból tudják, a kutatók pedig a spermakép elemzéséből győződhetnek meg róla. A férfiak fülhosszának, csukló- és

könyökátmérőjének, lábhosszának stb. méréseivel megállapított aszimmetria mértéke egyben előrejelzője volt a rossz spermaképnek (Firmán és mtsai., 2003), de így van ez általában az emlősállatoknál, például a gazelláknál is (Roldan és mtsai., 1998). Robin Baker vizsgálatai azt bizonyították, hogy a magasabb tesztoszteronszintű, tehát maskulinabb férfiaknak nagyobb a heréje, több spermát lövellnek ki egy ejakulációval, és hajlamosabbak szeretői kapcsolatokban kamatoztatni ezen képességeiket (Baker, 1997). A here persze csak a golyótár, a háborút a pénisszel vívják. A pénisz mérete alkalmas fegyver arra, hogy a vetélytárs spermiumát hatástalanítsa - akár előbb „járt” a helyszínen, akár később fog érkezni. Mágneses rezonancián alapuló képalkotó eljárással, röviden MRI-vel vizsgálva a közösülést, bizonyítható, hogy a megfelelő hosszúságú pénisz egészen a méhnyakig eljut. Ha aztán itt történik meg az ejakuláció, ami akadályoztatás esetén - akár csak egy kis interkontinentális rakétamakett - 30-60 centiméterre is célba talál, oly mélyen helyezi el a spermiumokat, hogy ember legyen a talpán, aki ezt überolja (Gallup és Burch, 2004). Persze a helyzet sosem reménytelen, hiszen nem minden szeretőnek van feltétlen nagyobb fegyvere, mint a férjnek. És sokan mondják, nem a méret számít. Napóleon péniszé igencsak pirinyó volt, de ez nem akadályozta meg hódításaiban (Szendi, 2005c). A sperma mennyisége fontos tényező a spermavetélkedésben. Ezt nem úgy kell elképzelni, mint Woody Allén *Minden, amit tudni akarsz a szexről* című filmjében, amelyben ő a lemaradt spermium, ugyanis nem az azonos férfitől, hanem a különböző férfiaktól származó spermiumok vannak versenyben. A spermiumok a nőben több napig élnek, és útjuk a petesejtig napokig tart. A nő evolúciós érdeke versenyeztetni a férj és a szerető, vagy akár több szerető spermiumait, mert amelyik győz, az a rátermettebb. Ebben a versenyben a legprimitívebb eszköz természetesen a mennyiség, de a férfi ondója kifinomult fegyverarzenált hordoz. Többek közt olyan speciális spermiumokat is tartalmaz, amelyek arra vannak kiképezve, hogy idegen spermiumokat támadjanak meg és semmisítsenek meg. Más spermiumok dugót képeznek a méhszájnál, hogy a következő ellenséges csapatot feltartóztassák (Baker és Bellis, 1995). Az egész olyan, mint egy II. világháborús csata, amelyben egy jól képzett kommandó próbál behatolni a titkos létesítménybe, s a hirtelen felbukkanó ellenséget az önmagukat feláldozó hátramaradó katonák veszik tűz alá, biztosítva az akció sikerét. Csoda, hogy számítógépes játékot még nem készítettek e témában, szerintem nagyon kelendő lenne bizonyos férfiak körében. A kamikáze spermiumok létét sok kutató vitatja, de két japán kutató matematikai modellel megtámogatta létezésük valószínűségét (Shackelford és mtsai., 2005). Egy spanyol vizsgálatban 66 férfit szemből és oldalról lefényképeztek, és spermamintát vettek tőlük. A spermamintákat mozgékonyság, alak és koncentráció szerint elemezték, a férfiakat pedig nők osztályozták vonzerő szempontjából egytől tízig terjedő skálán

(Soler és mtsai., 2003). A férfiak attraktivitása igen szoros kapcsolatot mutatott spermájuk minőségével. Külön érdekesség, hogy a termékenységük csúcsán levő nők tetszésindexéből meg lehetett jósolni a férfiak spermiumainak mozgékonyágát is. Vagyis a nők egy férfi arcából fel tudják mérni megtermékenyítőképességeit. Mivel a szeretők általában szimmetrikusabbak, magasabb tesztoszteronszintűek, nagyobb „tüzerejük”, és a nők előszeretettel bújnak ágyba velük a termékeny időszakban, ezért a spermaháborúban ők az esélyesebbek. Persze, aki egyik ágyban szerető, az a másik ágyban férj, tehát sokszor szeretők spermái csapnak össze szeretők spermáival. Ki a szimmetrikusabb, kinek „szól nagyobbat”? A vizsgálatok azt bizonyítják, hogy minél nagyobb az esélye annak, hogy a nőben már egy szerető spermái kúsznak céljuk felé, a férj annál nagyobb spermaadagot

képes feleségében harcba küldeni. A férj spermamennyisége háromszorosa is lehet a szokásosnak, ha több napot volt távol, vagy valamiért fokozottan gyanakszik. És mint említettem, ilyenkor a pénisméret is számít. Vannak érdekes adataink arra is, hogy az a férj, akit olyan rémes képek gyötörnek, melyben látja csodálatos feleségét egy hatalmas szerető karjaiban többszöri orgazmussal, nem indul reménytelenül csatába a szeretővel. Már korábban is számos vizsgálat jelezte, hogy a férfiak spermaképe javul, ha szexuálisan izgató videókat néznek (Yamamoto és mtsai., 2000). Az ilyen vizsgálatokban tulajdonképpen az történik, hogy férfiak kémcsőbe maszturbálnak videót nézve, illetve anélkül. Yamamoto vizsgálatának gyengéje, hogy nem tudjuk, mire gondoltak a férfiak, amikor nem volt videó. Nem hinném, hogy matematikapéldákat oldottak meg fejben.

Egy másik vizsgálat korrigálta ezt a hibát, mert videó mindig volt, vagyis a férfiak figyelmét - legalábbis vizuálisan - lekötötték. A kutatók abból a feltevésből indultak ki, hogy ha szexuálisan izgató jelenetek nézegetése javítja a sperma paramétereit, akkor a kifejezetten spermavételkedést ábrázoló képek még hatásosabbak lehetnek. Prúd olvasók most forduljanak el: a normál feltétel meztelen nő nézegetése volt, a spermavételkedést ábrázoló képek pedig egy nőt és két férfit mutattak váltakozó alakzatokban. Ruha nélkül. Bővebb leírást nem tartalmaz a cikk, úgyhogy mindenki képzeletére van bízva a kísérleti helyzet elképzelése. A spermavételkedős videó hatására a kémcsőben ugrásszerűen megnőtt a mozgékony spermiumok száma, ami azért izgalmas, mert éppen ezek száma fokozza igazán a megtermékenyítőképességet (Kilgallon és Simmons, 2005). Olykor elgondolkodom azon egyébként, milyen motivációból foglalkozik valaki - pláne egy nő, mint Shirley Kilgallon - egy ilyen területtel. A tudományban gyakori, hogy a kutatási terület személyes motivációkból fakad. Egy általam ismert kutató például a humorról írt könyvet, de élő tanú nincs rá, hogy valaha is mosolyogni látták. Egy emlékezetkutatónak csapnivaló a memóriája, egy kutató nő életét szenteli annak, hogy az orgazmust

az evolúció olyan melléktermékeként mutassa be, mint a férfiak mellbimbóját és így tovább. Na most egy ennyire intim és szexis téma, mint hogy férfiak mire maszturbálnak... hát nem is merek találgatni. Persze kérdezhetné valaki, én meg miért írok könyvet a nőkről, úgyhogy hagyjuk is ezt a kérdést. Visszatérve tehát a nőben folyó csatára, a harc váltakozó sikerrel zajlik, ugyanis a nőnek is vannak fegyverei, nem csupán csatatérként szolgál a küzdő felek számára. A szeretkezés időpontjának megválasztásán túl a másik fegyvere az orgazmus. Az orgazmus egyik funkciója a spermiumok beszippantása (Komisaruk és mtsai., 2006). Az orgazmus megléte és időzítése akkor viszont olyan kulcskérdés, mint a csatában, hogy mikor induljon a balszárny vagy a lovasság. Ha nincs orgazmus, az ugyan nem gátja a megtermékenyülésnek, de nem is segíti elő. Nevezzük ezt passzív ellenállásnak. Ha viszont a szeretővel van orgazmus, de a férjjel nincs, az már olyan, mintha a férj spermái lepényevés után zsákban fűrnának. Márpedig a vizsgálatok azt mutatják, hogy míg a szeretővel 65 százalékban, addig a férjjel csak 38 százalékban éltek át ugyanazok a nők orgazmust (Baker és Bellis, 1995). Ha a szerető szimmetrikus, márpedig miért ne lenne az, a férj sorsa pedig inkább az aszimmetria, akkor az arány még rosszabb, mert szimmetrikus pasikkal 75 százalékos az orgazmus esélye, aszimmetrikusokkal meg csak 30 (Thornhill és mtsai., 1995) A nő következő

fegyvere az orgazmus időzítése. Ha az orgazmus az ejakuláció előtt legalább egy perccel következik be, az orgazmus nem segíti a spermiumokat a méhbe jutni, így azok 0-50 százalékos arányban jutnak tovább. Ha viszont az ejakulációval egyidőben, vagy azt követően 45 percen belül történik meg az orgazmus, akkor a spermiumok 50-90 százalékát visszatartja a nő, és azok bejutnak a méhbe (Baker és Bellis, 1995). A nők szeretőikkel 70 százalékban jól időzített orgazmust élnek át, míg férjükkel csak 40 százalékban. A teherbeesés vágya egyértelműen fokozza a jól időzített orgazmus valószínűségét (Singh és mtsai., 1998). Összességében tehát nem is olyan gyenge fegyver az orgazmus, miközben a nők többet szeretkeznek férjükkel, mégis nagyobb az esély, hogy a szeretőtől essenek teherbe (Baker és Bellis, 1995). Talán az orgazmus nagy horderejével függ össze, hogy sok férfi elvárja a nőtől, hogy annak legyen orgazmusa, sok nő pedig hajlandó ezt szimulálni.

Radioaktív izotóppal megjelölt spermiumutánnal pontosan követni lehet a spermiumok útját a méhben. A meglepő az volt, hogy a spermiumok nem vaktában szóródtak szét a szélrózsa minden irányába, hanem pontosan abba a méhkürtbe kanyarodtak be, amelynek a végén az ovuláció aktuálisan várható volt. Feltételezhető, hogy a petefészek irányítja őket valamiféle kémiai integetéssel. Nem volna meglepő, ha a nő ezt a mechanizmust is arra használná, hogy könnyítse a szerető és nehezítse a férj dolgát (Komisaruk és mtsai., 2006). Az orgazmus egyébként csak annak olyan

kívánatos, akinek nehezen megy. Az úgynevezett orgasztikus epilepsziában a váratlan, bárhol kialakulható epilepsziás rohamnak gyakran egyetlen tünete egy heves orgazmus (Janszky és mtsai., 2002). Ez azért nem annyira kellemes dolog, mondjuk üzleti tárgyalás vagy bevásárlás közben. Hasonlóan kínos lehetett az élete annak a nőnek is, akinek elég volt a térdén egy pontot megnyomni, és máris orgazmusa lett (Buda, 1974). Gondolom térdvédőt hordott.

Említettem, hogy a funkcionálisan meddő nők gyakran erősen visszafogottan öltözködnek és viselkednek, s férjük talán éppen ezért is választotta őket.

A tartós házasságok nagyjából azonos vonzerejű emberek közt jönnek létre, így kölcsönösen azért választhatták egymást, mert attraktivitásuk nagyjából azonos szinten állt. Az átlagnál kevésbé vonzó nők átlagnál kevésbé vonzó férfiakat választanak maguknak. A csökkent vonzerőből az következik, hogy ezeknek a férfjeknek alacsony kell legyen a spermaszámuk, és valóban, a férjek spermaszáma több esetben egymillió/ml körül mozgott, ami huszada a normál alsó értéknek. A termékenység azonban a nőknél is szoros kapcsolatot mutat a vonzerővel, és valóban: a funkcionálisan meddő nők nem férjük rossz spermaképe miatt nem estek teherbe, hiszen többségük több lombikbébiprogram után keresett fel, hanem ők nem voltak képesek befogadni a megtermékenyített petesejtet. A dolog még rejtélyesebbnek tűnhet, hiszen lombikprogramúban nem, de pszichoterápia hatására spontán mégis csak ment a megtermékenyülés. A magyarázatról bővebben a meddőség részben. De azért érdemes megjegyezni, hogy a vonzerő nem egyszerűen abból áll, hogy valakinek eláll e a füle, vagy sem. Pszichoterápiában nem a fizikai vonzerő nő meg, hanem az önértékelés, illetve a kapcsolati problémák javulnak (Szendi, 2007d). Egy meddőségi centrumban végzett vizsgálat megerősíti megfigyeléseimet. A meddőségi problémákkal küzdő nők férjeit vizsgálva kimutatható volt, hogy

az azonos bal és jobb kézen lévő ujjak aszimmetriájából meg lehetett jósolni a férfi ejakulátumának mennyiségét és minőségét (Manning és mtsai., 1998b). Nem degradáló summázat akar lenni, pusztán az evolúciós megfontolásokból következik, hogy az alacsony termékenységű férfiak és nők azért találhatnak egymásra, mert ezer és egy rejtett mechanizmuson keresztül a termékenyebb partnerek nem őket választják, így viszont a termékenységi problémák hatványozódnak. Az ilyen kapcsolatok miatt különösen érthetővé válik, évmilliók során miért volt szaporodási szempontból életbevágó a nőnek szeretőt keresni. Mondhatni, hogy a meddőségi klinikára a hűséges nők járnak? Egy páciensem férje felesége fejéhez is vágta, hogy „ha volna egy kis eszed, már régen megcsaltál volna, és lenne gyerekünk”. Ugyanakkor a férj a donorspermaötlettől nincs elragadtatva. Úgy látszik, a férfiaknak mindenképpen szükségük van az illúzióra, hogy övék a gyerek. Ez az igény hamarosan nagyon is érthetővé válik.

A felnőtt fiú egy éjjel szörnyű álmot lát, amelyben apja meghal. Napközben hazatelefonál, s kérdezi apját, minden rendben van-e vele. Én jól vagyok, feleli az apa, de képzeld, a postásunk ma reggel összeesett a verandán, és meghalt.
